

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 230.

Femte Session.

70de Møde.

Tredagen den 20de Januar.

(Forts.)

Premierministeren: Det er vistnok, som den ærede Ordfører har udtalt, kun et Formspørgsmaal, enten den nye Grundlov skal fremkomme som et for sig bestaaende Værk, eller den skal freikomme som et omændrende Tillæg til den forrige Grundlov. Jeg troer, at, naar Grundlovens § 100 kun taler om Forandringer i Grundloven, saa ligger deri naturligviis alene de virkelige Forandringer, den virkelige Realitet, som behøver en saadan gjentagen og vidtløftig Behandlingsmaade, som § 100 har foreskrevet. Man har jo vel heller ikke den Tid tænkt paa, at de Forhold vilde opstaae, som gjorde en saa omfattende Forandring fornøden som den, der dog for Diebliffet fra alle Sider erkjendes vil blive fornøden med Hensyn til Heelstatsforfatningen, og hvorimod der jo ikke længere gjøres nogen Indsigelse. Men det forekommer mig, at det er mere passende, at Grundloven fremkommer som et nyt, for sig bestaaende, Værk, end at den bestaaer i Bestemmelser, som for en stor Deel ere forandrede og betydningsløse, og som blot ved de ældre Paragraphers Forbindelse med de nye Bestemmelser faae Sandhed. Det er jo forøvrigt den ærede Rigsdag selv, som det tilkommer at overveie, hvad der kunde være det Duffeligste. Men det er vist nok, at, naar Grundloven faaer en saadan Form som den, der nu er bragt i Forslag, saa vil enhver videre Omhandling om Specialiteter, som jeg troer under visse Forudsætninger endnu kunde finde Sted under 3die Behandling, derved blive vanskeliggjort, og jeg kan altsaa ikke Andet end have det Ønske, at man ikke vil give det Grund-

lovsudkast, som man nu vedtager, den Form, der er foreslaaet under Nr. 43.

Ordføeren: Saavidt jeg har opfattet den ærede Minister, saa gaaer hans Indsigelse ud paa, at, idetmindste paa dette Stadium, vil det efter hans Mening ikke være heldigt at antage den Form, hvorunder Rigsdagen kunde ønske, at Forandringer af Grundloven fremtræde, som den endelige, idet han gjorde opmærksom paa, at de Forandringer, som muligviis fra 2den til 3die Behandling kunde blive gjort nødvendige i de allerede afstemte Paragrapher, derved vilde blive vanskeliggjorte, medens han tillige bemærkede, at det vilde væsentligt berøe paa Rigsdagen selv, om den gav Fortrinnet til en saadan Affattelse af Lovven som den, der her foreligger, eller til en anden. Saaledes troer jeg at have opfattet den ærede Minister rigtigt; skulde jeg have taget feil heri, haaber jeg, at, naar jeg har udtalt mig, den ærede Minister da vil komme mig tilhjælp med de Bemærkninger, han maatte have at gøre derimod. Naar det er saaledes, vil det jo iaften ikke have nogen væsentlig Betydning at antage den Form, som her er foreslaaet; den hele Forhandling kan derfor kun væsentligt komme til at dreie sig om, hvorledes de forstjellige Ændringsforslag kunne stille sig ligeoverfor Forslaget, som det foreligger fra Udvalgets Majoritet, og maaffee vil Udvalget selv komme til at forkaste Formen, det vil sige, sætte Formen til side, indtil man ved 3die Behandling kommer til en fast Beslutning derom. Det er vist nok, at de to Meninger have stillet sig ligeoverfor hinanden, den ene, som holdt for, at den Form, der her foreligger, var den eneste, der paa en fuldstændig Maade udtrykte, at Grundloven af 5te Juni 1849 var til endnu, men underkastet